

mener iøvrigt, at textildetailhandelen, i det omfang den måtte føle sin konkurrenceevne hæmmet af faste priser, foretrækker — og er stærk nok til — selv at forhandle sig til rette om spørgsmålet, fremfor at se det offentlige gribe ind på dette område. Der bør herefter kun blive tale om anmeldelser efter de almindelige regler, men ikke om forhåndsgodkendelse etc.

Unionen vil efter omstændighederne ikke udtale sig imod, at aftaler og vedtagelser om etableringskontrol underkastes en simpel anmeldelsespligt, men ønsker dog understreget, at sådanne aftaler m. v. efter unionens erfaring spiller en så ringe rolle, at problemet synes uden betydning.

Hvad angår aftaler og vedtagelser om eksklusiv forretningsforbindelse foreslår kommissionen forhåndsgodkendelse, og som det fremgår af betænkningens side 83 er det især i forbindelse hermed, at kommissionen er inde på, at der skal gives kontrolrådet beføjelse til i visse tilfælde at pålægge salgsplicht.

Selvom eksklusivaftaler i et vist omfang eventuelt måtte kunne virke som en hæmsko på effektiviteten, er det imidlertid unionens opfattelse, at sådanne aftaler ofte har gavnlige virkninger og ønskværdige formål; man kan derfor ikke tilslutte sig, at det skulle være nødvendigt at give særlige regler for sådanne aftaler. Og det må under alle omstændigheder pointeres, at unionen ikke under nogen form kan godkende, at der tillægges kontrolrådet en beføjelse til at pålægge virksomheder salgsplicht, hvad enten det sker i forbindelse med eksklusivaftaler eller på anden måde. Det er en regel af gammel hævde i Danmark, at enhver selv må bestemme, med hvem han vil handle. Ingen af de her omhandlede aftaler kan begrunde et så drastisk skridt som et brud med denne gamle tradition.

Det fjerde punkt i kommissionens forslag om forhåndsgodkendelse vedrører aftaler og vedtagelser om boykot. Under hensyn til, at dansk ret har udviklet almindelige regler om boykots berettigelse og begrænsning, er det unionens opfattelse, at det er uforment i en trustlov at optage særlige bestemmelser vedrørende boykot.

Forsåvidt angår aftaler og vedtagelser om ydelse af rabat, særpriser og bonus, ser

unionen ingen begrundelse for at kræve forhåndsgodkendelse. Efter unionens opfattelse er de beføjelser, som kontrolrådet allerede er i besiddelse af, tilstrækkelige.

Afsluttende med hensyn til forslaget om forhåndsgodkendelse skal unionen udtale, at man er enig med kommissionen i ikke at ønske en ordning med en formodningsregel (præsumptionsregel).

At en sådan regel som anført blandt andet i betænkningen skulle betyde noget mindre end forhåndsgodkendelse, kan ikke tiltrædes. En formodningsregel er en regel, der lægger bevisbyrden for, at en aftale, vedtagelse eller bestemmelse er lovlig, over på den, der har anmeldt aftalen, vedtagelsen eller bestemmelsen. Denne regel kan altså tænkes såvel i forbindelse med forhåndsgodkendelse som i forbindelse med den nuværende ordning. Ikke blot må en sådan bevisbyrdebetragtning betragtes som værende i strid med almindelige danske retsprincipper, ligesåvel som en regel om at pålægge den anklagede bevisbyrden for sin uskyld ville være det; men en sådan regel ville også være inkonsekvent i betragtning af, at kommissionen foreslår § 8's forbudsregel ophævet.

Af andre forslag, som kommissionen fremkommer med, kan nævnes forslaget om, at foreningsvedtagelser af konkurrencebegrænsende karakter, kun skal være bindende for de medlemmer, som tilslutter sig sådanne vedtagelser, hvorved der åbnes mulighed for, at et medlem af en forening i givet fald kan undgå at udmelde sig af foreningen, uanset om han på et enkelt punkt ikke er enig i dens politik.

Dansk Textil Union må nære visse betænkeligheder ved en sådan indskrænkning i et foreningsflertals frie bestemmelsesret, så meget mere som foreningsvedtægter jo som regel giver oplysning om, hvilke beslutninger flertallet kan træffe, hvorved den enkelte erhvervsdrivende allerede forud for sin indmeldelse i foreningen er orienteret om de forpligtelser, medlemsskabet eventuelt kan pålægge ham.

Samtidig må det dog erkendes, at medlemsskab af en brancheforening undertiden kan være af en sådan almindelig betydning, at det for de pågældende ville medføre væsentlige ulemper, om de, fordi de var imod en flertalsbeslutning, skulle være nødsaget til at udmelde sig af foreningen.